

Warszaty reperacyjne samochodów

Telef. 62-98 **Stefan Górski** Telef. 62-98

Poznań, ul. Dąbrowskiego 42

Szwajcowanie wszelkich części aluminiowych i t. d.

Prace, zlecone przez członków Związku Zaw. Automobilistów, wykonuje się na specjalnie dogodnych warunkach.

Nowe przepisy o ruchu autobusowym.

Dz. Ust. Rz. P. z dnia 31 lipca 1929 Nr. 55, poz. 439.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 17 kwietnia 1929 o ruchu na drogach publicznych autobusów, służących do utrzymywania publicznej komunikacji.

Na podstawie art. 4, 5 i 26 ustawy z dnia 7 października 1921 o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656) zarządza się co następuje:

§ 1. Za autobus, służący do publicznej komunikacji uważa się w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, pojazd mechaniczny, nie biegnący po szynach poruszany przez umieszczony na nim silnik i używany do zarobkowego przewożenia siedmiu lub więcej osób nie licząc kierowcy.

§ 2. Do ruchu autobusów, służących do publicznej komunikacji, zwanych dalej autobusami publicznymi, stosują się prócz przepisów niniejszego rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 27 stycznia 1928 o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 396), oraz szczegółowe przepisy o ruchu pojazdów mechanicznych, wydane na mocy § 54 powołanego rozporządzenia przez wojewódzkie władze administracji ogólnej.

§ 3. (1). W autobusach publicznych:

a) moc silnika musi być taką, aby przebiegi mogły się odbywać w ustanowionym czasie, nawet przy pełnym obciążeniu i niezadawalającym stanie dróg;

b) wszystkie koła muszą posiadać pneumatyczne obręcze gumowe;

c) na każdego podróżnego powinna przypadać szerokość i długość siedzenia przynajmniej po 0.45 m;

d) miejsca stojące mogą być urządzone tylko na specjalnych pomostach i odpowiednio do tych miejsc

winna się znajdować na pomostach stosowna liczba punktów oparcia (imadeł);

e) miejsce dla kierowcy winno być zabezpieczone przeciw niepokodzie i powinno zapewniać kierowcy dokładną i wygodną obserwację drogi przed sobą i z boku oraz swobodę ruchu i wygodny dostęp do przyrządów kierowniczych i hamulcowych.

(2). W autobusach zamkniętych najmniejsza wysokość wnętrza w świetle winna wynosić przynajmniej 1.50 m. a ilość drzwiczek nie może być w żadnym wypadku mniejsza od dwóch, przyczem jedne z nich muszą być umieszczone w tylnej ścianie i posiadać szerokość przynajmniej 0.60 m. Ilość drzwiczek jak i ich rozmieszczenie muszą być takie, aby autobus mógł być z łatwością opróżniony.

(3). W autobusach przeznaczonych do przewozu bagażu powinno być przewidziane na ten cel miejsce.

§ 4. (1). Każdy autobus publiczny musi być zaopatrzony:

a) w miernik szybkości oraz przyrząd rejestrujący osiągnięte podczas jazdy szybkości, przerwy ruchu i czas przejazdu;

b) w dwa wskaźniki kierunku, umieszczone po obu stronach odwietrznika i przysposobione do oświetlenia ich w nocy;

c) w boczne lustro, dające możliwość kierowcy widzenia drogi z tyłu za pojazdem;

d) w automatyczną wycieraczkę szyby przed kierowcą;

e) w alarmowe urządzenie, umożliwiające podróżnym w razie potrzeby natychmiastowego zatrzymania autobusu daniem sygnału kierowcy;

f) przynajmniej w jedną gaśnicę automatyczną, umieszczoną w dostępnym miejscu wewnątrz autobusu;

Koledzy, zasilajcie fundusz prasowy!